

ÉPÍTÉSZ MŰSZAKI LEÍRÁS

Helyszín

A Radioaktív Hulladékokat Kezelő Közhasznú Nonprofit Kft. (RHK Kft.) Kiegészített Kazetták Átmeneti Tárolójának (KKÁT) telephelye a Paksi Atomerőmű területének délnyugati sarkában található. A Beléptető- és Operatív Irányító Épület (BOIÉ) a telek északnyugati nyúlványában épült. Irodaépületként ez a cég paksi adminisztratív központja amely egy a hulladékkezelői tevékenységet bemutató kiállítóteret is magában foglal, másrészt a bejövő személy- és teherforgalom beléptetése is itt történik.

Az épület hagyományos szerkezeti-formai kialakítású, belsőudvaros mag köré szerveződő vakolt, cseréptetővel fedett épületszárnyakkal. Ez ellentétben a tágabb környezet racionális építészeti hangvételével, azzal együtt, hogy a terület adottságaiból következően természetesen nem beszélhetünk összefüggő beépítésről. Ezt a hatást fokozza az épület tömegének kétarcúsága. A Horgász út irányából egységes forma a belső oldalon szétesővé válik, furcsa tetőformákkal, szervesen kapcsolódó teherporta lefedéssel. A lyukszerű megnyitásokkal kezelt homlokzatok nyílásrendje kedvezőtlen, túl sok elemből építkező.

A környezetben meghatározóak a korábban véderdőként telepített fenyvesek, déli és az út túloldalán nyugati irányban nagy összefüggő felületben, délkeleti irányban kisebb foltokban, sávokban. Az épület építésekor gondozott díszkertet alakítottak ki, ami a bejárat oldalán különösen hangsúlyos.

A tervpályázati kiírásban foglaltak szerint építendő az irodaépület bővítésére és új látogatóközpont kialakítására vár tervjavaslatokat.

Koncepció

A tervezési koncepció egyik alapkérdése a meglévő épülethez való viszony. A jelenlegivel rokon építészeti kialakítással az együttes nem folytatható. A bővítést ezért a meglévőség egyfajta antitéziseként fogalmazzuk meg. A lehető legtisztább tömegformákat alkalmazzuk, kerülve a klasszikus építészeti elemek használatát. A funkcionális és szerkezeti követelmények okán két forma áthatásaként jön létre az épület. A dobozszerű irodai tömb – mely csupán térbeli-szerkezeti rendjében utal a kialakult állapotra – az utcai oldalon konzolosan nyúlik a látogatóközpont tömege fölé, a belső oldalon kétszintessé válva befoglalja azt. A kiállítóteret így egységes nagy fesztávú térként alakítható ki, a továbbtervezés során magában rejtve a felülvilágítóval történő természetes bevilágítás lehetőségét. Az irodai tömb felületére vörösréz hálót feszítünk, így semleges hártyszerű homlokzatot kapunk, egyúttal megoldjuk a belső terek napvédelmét.

A látogatóközpont építészeti megfogalmazása javaslatunk szerint a kiállítási koncepció részévé válik, azt erősíti. Az atomenergia alkalmazását folyamatos viták kísérik. Egyes zöld irányzatok teljesen elvetik, mások elfogadható kompromisszumnak, esetleg ideális megoldásnak tekintik. Ez egyik legkomolyabb ellenérv éppen a technológia során keletkező radioaktív hulladékok kezelésével kapcsolatos. Ebben a helyzetben a látogatóközpontnak építészeti eszközökkel is azt kell üzennie, hogy lehetséges az atomtechnológia és a környezet harmonikus viszonya. Az épületrész terepbe belesimuló gesztusa, és facsoportot átölelő megtört formája ezt kívánja sugallni. A zárt földszinti kiállítóteréből a pinceszintet feltáró lépcső teljes felnyitását üvegfalú bővületébe lépve tárul fel az általunk japán kertnek nevezett térség, melyben a facsoport a környezet metaforája, ennek befoglalása utal az előbb említett gondolatra.